

அரங்கியல் பல்கலைக்கழகம்

பேராசிரியர் சி.மௌனகுரு

தமிழ் மக்களின் மரபு ரீதியான கலை கலா சார நடவடிக்கைகள் பாரம்பரிய கூத்துக்கள் போன்றவைகள் புறக்கணிப்புக்கும் நையாண்டிக்கும் உட்பட்டிருந்த ஒரு காலத்தில் நாட்டுக்கூத்து மரபை செந்நெறி மரபாக நிலை நிறுத்தி பட்டப்படிப்பிற்கான கல்விப் பொருளாக நாட்டுக்கூத்தை மீட்டுத்தவர் வித்தியானந்தன் அவர்கள்.

அந்த மீட்டினை, அவருக்குப் பின்னரும் அரங்கியல் ஆளுமையுடனும் அர்பணிப்புடனும் கட்டிக் காத்து வளர்த்தெடுத்து அந்த வளர்ச்சியை அடுத்த கட்டத்துக்கு கொண்டு செல்லும் ஆற்றல் மிக்கவர்களாக இனம் காணப்படும் சிலருக்குள் முக்கியமானவராகத் திகழ்பவர் பேராசிரியர் சி.மௌனகுரு அவர்கள். அரங்கியலின் வளர்ச்சிக்கான ஒரு மைல்கல் அவர்.

ஒரு நடிகராக, ஆரம்பித்து நாடகாசிரியராக உருவெடுத்து, நெறியாளர், ஆய்வாளர், திறனாய்வாளர் என விரிவடைந்தவர். வெற்றிகண்டவர்.

எழுபது வயதில் உலாவரும் பேராசிரியர் மௌனகுரு அவர்கள் மட்டக்களப்பின் அமிர்தகழியின் சீலாமுனை கிராமத்தில் 9-6-1943ல் பிறந்தவர். பெற்றோர் சின்னையா. முத்தம்மா. தந்தை சின்னையா அவர்கள் கலைகளில் பாண்டித்தியம் பெற்றவர். வைத்தியர். கூத்தில் ஆர்வம் கொண்டவர். தந்தை வழிப் பண்பும் மௌனகுருவின் உள்மனத்தில் ஒரு கலைஞனை உருவாக்கத் தலைப்பட்டிருக்கலாம்.

அமிர்தகழி மெதடிஸ்ட் மிஷன் பாடசாலையில் படித்துக் கொண்டிருந்தபோதே 1948ல் தனது ஐந்தே வயதில் ஒரு நடிகனாக மேடையில் ஏறியவர். இவரை மேடையேற்றிய முதல் நாடகம் பெரிய வைத்தியர். அதாவது அப்பா. இவர் ஏற்றிருந்த பாத்திரமும் பெரிய வைத்தியர்தான். 1948 லிருந்து 1953 வரையிலான காலத்தில் மெதடிஸ்ட் பாடசாலையில் ஐந்து நாடகங்களில் நடித்து ஐந்தாவது வகுப்பு முடித்து வந்தாறுமுலை மத்திய கல்லூரியில் 1954ல் தனது இடைநிலைக் கல்விக்காக இணைந்து கொண்டார்.

1960 வரை வந்தாறுமுலை மத்திய கல்லூரியில் கல்வி கற்றார். இந்த இடைநிலைக் கல்விக் காலத்தில் கல்லூரிக் கலை விழாக்கள், பரிசளிப்பு விழாக்கள் என்று பத்துக்கும் மேற்பட்ட நாடகங்களில் முக்கிய பாத்திரங்கள் ஏற்று நடித்துள்ளார். நடிப்புச் சிறப்புக் காபம் பல பரிசுகள் பெற்று மகிழ்ந்துமுள்ளார்.

1960ல் மேடையேறிய நாடகம் 'பாகபதாஸ்திரம்' இது ஒரு வடமோடிக்கூத்து. இதில் இவர் ஏற்றிருந்தது சிவ வேடன் பாத்திரம்.

இந்த நாடகத்தைப் பார்த்த பேராசிரியர் வித்தியானந்தனுக்கு நாடகமும் பிடித்திருந்தது. சிவ வேடனாக விரியத்துடன் கூத்தாடிய மாணவனையும் பிடித்திருந்தது. இலங்கைக் கலைக்கழகத் தமிழ் நாடகக்குழு 1959ல் மட்டக்களப்பில் பாடசாலைகளுக்கான கூத்துப் போட்டிக்காக பாகபதாஸ்திரம் ஆடப்பட்டபோது சிவ வேடனாகப் பாத்திரமேற்ற மாணவனின் நடிப்புத் திறனால் வியப்புற்ற பேராசிரியர் வித்தியானந்தன் அவர்கள் வந்தாறுமுலைவரை சென்று மௌனகுருவுக்கு வாழ்த்துக் கூறிச் சென்றுள்ளார்.

பட்டப்படிப்பிற்காக பேராசிரியர்களுக்குள் மௌனகுரு நுழையுமுன்பே பாகபதாஸ்திரம் கூத்து பல்கலைக்கழகத் திறந்த வெளி அரங்கிற்குள் நுழைந்து விட்டது. ச.வித்தியானந்தன் அதை மேடை ஏற்றினார்.

உயர்கல்விக்காக மௌனகுரு அவர்கள் பேராசிரியர் பல்கலைக்கழகம் சேர்ந்த ஆண்டு 1961.

நாட்டுக்கூத்து மரபின் புத்துயிர்ப்பு முயற்சிகளில் ச.வித்தியானந்தன் அவர்கள் ஈடுபட்டிருந்த காலமும் அது.

இந்தக் காலத்தின் முக்கியத்துவம் பற்றிப் பேராசிரியர் அமரர் சிவத்தம்பி அவர்கள் இப்படிக்குறிக்கின்றார். 'ஈழத்துத் தமிழ்ப் பண்பாட்டை யாழ்ப்பாணத்தை மையமாகக் கொண்ட ஒன்றாகவே போற்றும் மரபு நடைகாலமாக இருந்து வந்துள்ளது. ஈழத்தில் வாழும் தமிழ் மக்களிடையே யாழ்ப்பாணக்குடா நாட்டில் வாழும் தமிழரே அந்நிய ஆட்சி காலங்களில் அரசு பார்வைக்குள் வந்து கல்வி, பொருளாதாரத்துறைகளில் தம்மை வளர்த்துக் கொண்டனர். அப்படி வளர்த்தெடுக்கப்பட்ட மேலாண்மை நிலை காரணமாக அவர்கள் இழந்தவை பல. ச.வித்தியானந்தன் அவர்களின் நாட்டுக்கூத்து மீட்பு முயற்சியால் ஈழத்துத் தமிழ்ப் பண்பாட்டின் வேர்கள் பற்றிய தேடல்களில், யாழ்ப்பாணம் இழந்தவை மட்டக்களப்பு, மன்னார், வன்னிப் பகுதிகளில் இருப்பது தெரிய வந்தது. ஈழத்துத் தமிழ்ப் பண்பாட்டு உருவாக்கத்தில் மட்டக்களப்பின் முக்கியத்துவத்தை வற்புறுத்திய இயக்கத்தில் பேராசிரியர் வித்தியானந்தனின் பங்கு மிகப் பெரியது...'

இந்த முக்கியத்துவம், அதே காலகட்டத்தில் பல்கலைக்கழகத்துக்குள் நுழைந்த மட்டக்களப்புக் கலைஞரும் அரங்கியல் ஆளுமையுடன் மட்டக்களப்புக் கூத்துக்களை நன்கு

- தெளிவத்தை ஜோசப் -

றிந்திருந்தவருமான மௌனகுருவையும் முன்னிலைப் படுத்தியிருக்கிறது. பேராசிரியரின் கூத்து மீட்சிப் பணிகளுக்கான தளமாகவும் ஏற்றுக் கொண்டிருக்கிறது.

1961ல் பேராசிரியர் பல்கலைக்கழகத்தில் இணைந்த மௌனகுரு அவர்களின் எழுத்து ரூவில் உருவான வடமோடி நாடகம் 'கர்ணன் போர்' பேராசிரியர் ச.வித்தியானந்தன் தயாரிப்பில் 1962ல் பல்கலைக்கழகத்தில் மேடை ஏறுகிறது. பிறகு கண்டி கொழும்பு யாழ்ப்பாணம் என்று பல மேடை கண்ட நாடகம் இது.

மௌனகுரு கர்ணனாகவும், அசண்முகதால் கிருஷ்ணனாகவும் நடித்தனர்.

'நாட்டுக்கூத்து முறை இக்காலத்துக்கு ஏற்று வராதது என்ற கூற்றைப் பொய்யாக்கி இசையும் ஆட்டமும் இணைய வந்த சிறப்பு தமிழ் நாடக வல்லார் இதுவரை அடையாதது'

'மட்டக்களப்பு நாட்டுக்கூத்து முறையினை ஆட்ட நிலையிலிருந்து நாடக நிலைக்குக் கொண்டு வரும் இம்முதல் முயற்சி பாராட்டுக்குரியது' என்று பத்திரிகைகள் பாராட்டியிருந்தன.

1963: நொண்டி நாடகம் - தென்மோடி நாடகம். எழுதியவர் சி.மௌனகுரு, தயாரிப்பாளர் ச.வித்தியானந்தன். மௌனகுரு ஏற்றிருந்த பாத்திரம் செட்டியார்.

1964: இராவணசேன - வடமோடி நாடகம், பிரதியாக்கம் - சி.மௌனகுரு, ஏற்று நடித்த பாத்திரம் - இராவணன். தயாரித்தவர் - பேராசிரியர் ச.வித்தியானந்தன் மட்டக்களப்பு பல்கலைக்கழகம் உள்ளிட்ட 25 க்கும் மேற்பட்ட தடவைகள் மேடையேறிப் புகழீட்டிய நாடகம் இராவணசேன.

இந்த மூன்று நாடகங்கள் மூலமாகவும் கூத்து நாடகமாக்கப்படுவதற்கான பயிற்சி மௌனகுரு அவர்களுக்கு கிடைத்தது. ஒப்பனை, நடிப்பு, ஆடை ஆயுதம், மேடை அலங்காரம், இசை ஆகியன பற்றிய தெளிவு நாடகத்தின் நெளிவு களிவுகள் அத்தனையும் உணர்ந்து கொண்டிருந்தார்.

1968ல் 'வாலிவதை' என்னும் வடமோடி நாடகத்தை பேராசிரியர் பல்கலைக்கழகத்தில் வித்தியானந்தன் தயாரித்து மேடையேற்ற மௌனகுரு உதவி செய்கின்றார். வாலிவதை நாடகத்தை அவரே எழுதிக் கொடுக்கின்றார். இத்தனைக்கும் அவரது பட்டப்படிப்பு 1965லேயே முடிவுறுகின்றது. வாலிவதை தயாரிப்பில் பேராசிரியர் வித்தியானந்தனுக்கு உதவவே 1968 வரை பல்கலைக்கழகத்தில் அவருடைய பிரச்சன்மம் நிகழ்ந்திருக்கிறது.

அரசு ஆசிரியர் நியமனம் பெற்ற 68 ன் பின் கல்முனை லாஹிரா வெஸ்லி வந்தாறுமுலை

மத்திய கல்லூரி ஆகியவற்றில் ஆசிரியராகப் பணியாற்றினார். 68 லிருந்து 72 வரையிலான காலப்பகுதியில் தான் ஆசிரியராகவிருந்த பாடசாலை மாணவர்களை கூத்து நாடகம், நாட்டார் பாடல்கள் என்று கலை ஈடுபாடும் கலைச்சிரத்தையும் கொண்டவர்களாக உருவாக்குவதில் கண்ணும் கருத்துமாய் செயற்பட்டவர் இவர்.

கொழும்பு பாடவிதான அபிவிருத்தி சபையில் பாடநூல் எழுத்தாளராக ஒரு வருடம்போல் பணியாற்றியுள்ளார் (1972).

தனது கல்வி மேம்பாட்டின் நிமித்தம் முதலமைச்சர் (M.A) பேராசிரியர் 1973. கல்வியியல் டிப்ளொமோ கொழும்பு பல்கலைக்கழகம் 1975. கலாநிதி (Ph.D) யாழ்ப்பாணம் பல்கலைக்கழகம் 1982 ஆகிய பட்டங்களையும் பெற்றவர் பேராசிரியர் மௌனகுரு அவர்கள்.

கொழும்பில் வாழ்ந்த காலத்தில் (1972 - 1976) கொழும்பின் நாடகக் கலைஞர்கள், நாடகாசிரியர்கள், நெறியாளர்கள் என்று சகலருடனும் தொடர்பு கொண்டு, பழகியவர். சிங்கள கலைஞர்களின் தொடர்புகள், அரங்கு பற்றிய

இந்த இரண்டாவது நிலையில் வெற்றியீட்டிய மிகச் சிலருள் முக்கியமானவர் பேராசிரியர் மௌனகுரு அவர்கள்.

'அரங்க வரலாற்றில் நிறைய பெயர்களுக்கு அழிக்க முடியாத இடமுண்டு. ஆனால் அரங்க வளர்ச்சியில் ஒரு சில பெயர்களுக்கே முக்கிய இடமுண்டு. அதில் ஒரு பெயர் மௌனகுரு' என்னும் பேராசிரியர் சிவத்தம்பியின் கூற்று முக்கியமானது.

'அம்பலத்தாடிகளுக்காக அதாச்சியஸ் நெறியாள்கையில் நடிக்க ஏற்றியும் லும்பினி அரங்கில் மேடையேற்றிய கந்தன் கருணையில் ஆலயக் கதவை திறப்பதற்காக முருகன் மௌனகுரு வீர சபதம் செய்யும் காட்சி, முருகனாக வேடமிட்டிருந்த மௌனகுரு அவர்கள் ஆக்ரோஷமாக ஆடிய ஆட்டம், அவையினரை அப்படியே ஸ்தம்பிக்க வைத்திருந்தது. கிட்டத்தட்ட பத்து நிமிடங்களுக்கு மேல் அவர் ஆடிய இந்த ஆட்டம், ஆட்ட முறைமைகள், ஆட்ட அழகு - பார்வையாளர்களின் கரகோஷம் அடங்க நீண்ட நேரம் சென்றது...' என்று குறித்துள்ளார் சட்டத் தரணியும் அரங்கியலாளரும் தேசிய கலை இலக்கியப் பேரவையின் தலைவருமாகிய சோ. தேவராஜா அவர்கள்.

நடிகர் ஒன்றியத்தினால் தாச்சியஸ் நெறியாள்கையில் மேடையேறிய மகாகவியின் 'புதிய தொரு வீடு' நாடகத்தில் மௌனகுரு எடுத்த துறைஞராகப் பாத்திரமேற்றார். மகாகவியின் பாடல்களுக்கான அவரது ஆட்டமும் அங்க அசைவுகளும் அந்தப் பாத்திரத்தை ஆளுமை கொள்ளச் செய்தன.

மௌனகுரு அவர்களின் சங்காரம் அவருடைய நெறியாள்கையில் லும்பினி அரங்கில் மேடையேறியது. அதில் தொழிலாளர் தலைவனான முக்கிய வேடம் அவருடையது.

1969: 1975: 1980 என்று சங்காரத்துக்கு முன்று பிறவிகள் உண்டு. மட்டக்களப்பு - கொழும்பு - யாழ்ப்பாணம் என்று இந்த மூன்று பிறவிகளுடன் நிறையவே வாதப் பிரதிவாதங்களுடன் புகழடைந்த நாடகம் இது.

சங்காரம் ஆற்றுகையும் தாக்கமும் கலாநிதி. சி.மௌனகுரு என்னும் நூல் தேசிய கலை இலக்கியப் பேரவையினால் 1993ல் வெளியிடப்பட்டுள்ளது.

பேராசிரியர் மௌனகுருவின் இன்னொரு அரங்கியல் மைல்கல் பாடசாலைகளை மையமாகக் கொண்ட அவருடைய நாடக செயற்பாடுகள்.

- 1985 - யாழ்ப்பாணம் புனித ஜோன் பொஸ்கோ - தப்பி வந்த தாடி ஆடு.
- 1985 - யாழ்ப்பாணம் இந்து மகளிர் கல்லூரி - விடிவு.
- 1986 - ஜோன் பொஸ்கோ - வேடரை உச்சிய வெள்ளைப் புறாக்கள்.
- 1987 - உருவில் மகளிர் கல்லூரி - பரபால் - புத்தயிர்ப்பு.
- 1987 - சுண்டுக்குளி மகளிர் கல்லூரி - நம் மைப் பிடித்த பிசாசுகள்.
- 1989 - ஜோன் பொஸ்கோ - ஒரு முயலின் கதை.
- 1989 - யாழ்ப்பாணக்கல்லூரி - ஒரு உண்மை மனிதன்.

1987ல் தப்பி வந்த தாடி ஆடு நாடகம் நூலாக வெளிவந்து அரசு சாகித்திய விருதினைப் பெற்றுக் கொண்டது.

இவருடைய மேலும் மூன்று நூல்களும் தேசிய சாகித்திய விருது பெற்றுள்ளன என்பது குறிப்பிடத் தக்கதே.

ஏறத்தாழ ஒரு 200 நாடகங்களில் தயாரிப்பு-நெறியாள்கை - எழுத்து - நடிப்பு - ஒத்திகை - என்று ஏதாவதொன்றில் செயற்பட இணைந்துள்ளவர் இந்தப் பேராசிரியர்.

ஆசிரியராக ஆசிரியப் பயிற்சிக் கலாசாலை விரிவுரையாளராக, பல்கலைக்கழக விரிவுரையாளராக, பேராசிரியராக, நண்கலைத்துறைத் தலைவராக, கலைப்பீடாதிபதியாக, உப வேந்தராகத் திகழ்ந்த, திகழ்கின்ற பேராசிரியர் மௌனகுரு அவர்கள் அரங்கியல் துறைக்கான ஒரு பல்கலைக்கழகமாகவும் திகழ்கின்றவர் என்பது மிகைக் கூற்றல்ல.

ஒரு புதிய பரம்பரையை ஒருகலைப் பாரம்பரியத்தை உருவாக்குவது என்பது இன்னுமொரு நிலை.

theliwathai.joseph@thaiivedu.com

